

Gamla farmor skrynklig är och grå

Gam-la farmor skrynklig är och grå, böjd och lu-tan-de hon sy-nes gå, li-vets
bör-da trycker hen-ne nu, för-dom var hon ung och rask som du.

Men hon har ett hjärta, ömt och gott,
Ack, om du det hjärtat kände blott,
skulle du, som blott till ytan ser,
älska farmor mycket, mycket mer.

Snart vår Herre farmor till sig tar,
hon är nöjd att sluta sina dar
och få vila i en kyrkogård,
där ett kors blir rest som minnesvård.

Kära barn, förljuva farmors lott,
sök att skaffa henne glädje blott!
Ty om sorg du gamla farmor ger,
hon med smärta går i graven ner.

Därför, vart din väg dig leda må,
vandra den till farmors glädje så,
att en gång på hennes döda mull
intet ogräs växer för din skull.